

DANMARKS IDRÆTS-FORBUND
Olympisk komite

Idrættens adgang til naturen

Ridning

Ridning

Reglerne for adgang til ridning i naturen afhænger af naturtype, ejerforhold og tilhørsforhold til foreninger eller erhverv. Det kan derfor være ret kompliceret at finde ud af, hvad der er tilladt det enkelte sted og om det koster noget, men du kan gå ud fra følgende regler.

Strande

Det er *tilladt at ride på den ubevoksede strandbred uden for badesæsonen* – dvs. fra den 1. september til den 31. maj. Det er også tilladt at ride over den bevoksede del, hvis man rider direkte ned til den ubevoksede del.

I badesæsonen vil der på nogle offentlige strande være mulighed for ridning på udvalgte områder, hvilket vil fremgå af skiltning.

Veje og stier i det åbne land

Det er tilladt at ride på veje og stier i det åbne land med mindre ejeren har forbudt det ved skiltning.

Private skove

I udgangspunktet er det *ikke tilladt* at ride i private skove. Det er *dog* tilladt at ride ad *private fællesveje*, der fører igennem skove med mindre ejerne har forbudt det midlertidigt ved skiltning.

Der er *desuden en del private ejere, der tillader ridning, oftest på særligt skiltede stier*. Mange af disse ejere har indført *ridekortordning*, som indeholder nærmere *bestemmelser om adgangen og betalingen* for den. Forhør dig direkte hos ejeren eller den lokale rideklub.

Offentlige skove

Du har som regel rigtig gode muligheder for at ride i offentlige skove. Det er således *tilladt at ride*:

- På *asfalterede veje* og *grusveje* over 2,5 m brede.
- På *andre veje og stier*, hvor der er skiltet særligt for ridning.
- I *skovbunden* med undtagelse af rørskov, nyplantninger (også selvsåede), på fortidsminder og gravhøje.

Ifølge loven kan alle ejere – og altså også offentlige – opkræve *betaling for ridning*. Men der eksisterer en aftale mellem Skov- og Naturstyrelsen og Dansk Rideforbund, Dansk Islandshesteforening, Danmarks Idræts-Forbund og Friluftsrådet om, at der *ikke* opkræves afgifter for ridning *på styrelsens arealer*, hvis rytterne er medlem af en lokal forening med almenyttige formål, f.eks. foreninger under DRF eller DI. Undtaget herfra er ridningen i Dyrehaven ved København, hvor særlige forhold gør sig gældende.

Husk at konkurrenceridning og ridning, der udgår fra rideskoler, rideklubber, stutterier og lignende kræver ejerens tilladelse.

Færdselsregler i offentlige skove

Der er mange måder at tage hensyn på som rytter og nogle af dem er faktisk *lovpligtige*:

Du skal således *vige til højre*, når du møder anden færdsel, og når du *passerer boliger, veje og stier*, skal det ske i *skridt*.

Når du rider på *asfalterede veje, stenlagte veje eller grusveje* må det *ikke* ske i galop og du skal *helst ride ude i rabatten af vejene*.

Der må *ikke springes over træstabler, tømmer og kævler, diger, grøfter, led og bomme*.

Desuden er det en *god idé* at være opmærksom på, at en del andre mennesker er bange for heste og ikke bryder sig om, at en hest nærmer sig i fuld fart. Gå derfor *ned i skridt*, når du *passerer andre skovgæster* og hils gerne.

Vær desuden opmærksom på, at *regn og tøvejr gør skovens veje og stier sårbare over for slid*, så *undgå at ride de samme steder igen og igen i de våde perioder af året*.

Dette informationsark findes i forskellige udgaver målrettet de enkelte idrætsgrene.

Regler for idrættens adgang til naturen

Danmarks begrænsede areal stiller store krav til os alle om at finde den rette balance mellem erhverv, bosætning, natur og fritidsaktiviteter. Regler om adgang til naturen er stort set unødvendige, hvis der er en god dialog mellem ejere og brugere af et givet areal. Men du skal som bruger kende de vigtigste regler for idrættens adgang:

Det kræver ejerens tilladelse at arrangere organiserede idrætsaktiviteter, herunder orienteringsløb og aktiviteter, der forudsætter afmærkninger. Dette gælder, hvis afmærkningerne foretages med materialer, der ikke naturligt forekommer på stedet eller ikke naturligt forsvinder i løbet af få dage. Organiserede aktiviteter, der afvikles i nattetimerne, lejrslagning og lignende kræver også ejerens tilladelse.”

Først når tilladelsen er givet, må arrangementet annonceres offentligt.

Betaling

Loven skelner mellem offentlige og private ejere. Som offentlige betragtes i betalingsammenhæng staten, kommunerne og folkekirken.

Er ejeren privat, kan tilladelsen betinges af en aftale om betaling.

Er ejeren offentlig, kan tilladelsen kun betinges af betaling, hvis arrangementet medfører særlige omkostninger for ejeren.

Kun hvis der er tale om ridning kan en offentlig ejer ifølge loven gøre tilladelsen betinget af en særlig afgift. Der foreligger dog en aftale om, at Skov- og Naturstyrelsen ikke opkræver afgifter fra foreninger med almenyttige formål.

Du behøver ikke søge tilladelse til uorganiseret færdsel til fods – f.eks. løbetræning.

Du må færdes til fods:

- > på veje og stier i det åbne land
- > i offentlige skove såvel på veje og stier som uden for disse
- > i private skove på veje og stier fra kl. 6.00 til solnedgang
- > på de allerfleste strande og udyrkede arealer (på privatejede, udyrkede arealer dog kun fra kl. 6.00 til solnedgang). Der er ikke adgang til vandløbsbræmmer med mindre, de grænser op til arealer, der er åbne for offentlighedens adgang.

Ved de allerfleste indgange til skove er der opsat skilte, der oplyser om skoven er offentlig eller privat. Som offentlige betragtes i adgangssammenhæng staten, kommunerne, folkekirken og visse stiftelser. Skulle der alligevel opstå tvivl om ejerskabet, er det en god idé at henvende sig til kommunen. Ca. ¾ af de danske skove er privat ejede.

Opstår der en tvist ude i naturen mellem dig og ejeren, skal du altid rette dig efter ejeren – også selvom du mener, du har loven på din side. Du har mulighed for efterfølgende at klage til kommunen.

Reglerne for befolkningens – og dermed også idrættens – adgang til naturen findes i Mark- og vejfredsloven og Naturbeskyttelsesloven (med tilhørende bekendtgørelse), der begge findes i deres helhed på www.retsinfo.dk